

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)

Štev. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

14 de septiembre - 14. septembra 1995

JANA KOLARIČ

Zgodilo se je v Sloveniji

Ti boš pa doma ostala

Najnovjši povod za poglobljanje prepada med levo in desno stranjo je nedavni zaplet ob udeležbi na mednarodni konferenci o ženskah, ki bo potekala v Pekingu. Tam bodo Slovenijo predstavljale samo članice in somišljenice vladnega Urada za žensko politiko, kar pomeni, da bo prevladovala le ena, in sicer leva politična usmeritev. Predstavnice drugih ženskih organizacij (to sta denimo Slovenska ženska zveza pri SKD in socialdemokratke pri SDSS) pa se konference ne bodo udeležile iz načelnih razlogov.

Poudariti je treba, da pri „ostajanju doma“ ne gre za prisilo, temveč za zavestno in prostovoljno izbiro, lahko bi rekli — žrtev. Ženske, povezane v desno usmerjenih organizacijah, so se odpovedale (nedvomno mikavnemu, a po njihovem mnenju neuporabnemu) izletu v Peking, in sicer v dobro pomembnejših ciljev, kakršen je na primer izboljšanje položaja slovenske družine.

Seveda se razkol ni začel ob vprašanju političnega turizma na Daljnem vzhodu. Spomnimo se razgretih razprav, ki jih je

sprožil predlog skupine poslancev SKD o podaljšanju porodniškega dopusta. Tedaj so bojevitke vladne uradnice za žensko politiko dvignile vik in krik, češ da one pa že ne bodo „tri leta ostajale doma in ribale suhih žemelj“, s čimer so poudarjale svojo odločenost, da se ne bodo pustile odriniti „za štedilnik“, četudi samo začasno in v prid boljšemu razvoju svojih otrok. Še huje, prav nič v skladu s svojim razglašenim liberalističnim prepričanjem so celo vsem drugim in drugače mislečim slovenskim ženskam odrekale pravico do svobodne izbire, ali bodo sploh izrabile 3-letni porodniški dopust ali ne. Ob podpori LDS in drugih enako mislečih sil jim je uspelo, da predlog spremembe zakona v državnem zboru ni bil izglasovan. Tako so v imenu svojega bojevitkega cinizma preprečile „ostajanje doma“ tisočem preobremenjenih in preutrujenih mater. Kako bo to vplivalo na že tako ali tako usihajočo slovensko rodno, jim seveda nikoli ni bilo mar. Sploh pa to ni tiste vrste problem, o katerem bi bilo mogoče razpravljati v preobljudeni Kitajski!

„Slovenec“, 4. oktobra 95

Imena žrtev in njihovih rabljev ostajajo neznana

Komisijo državnega zbora, ki raziskuje poveljne množične poboje, pravno dvomljive procese in druge tovrstne nepravilnosti, so ustanovili že delegati prve slovenske demokratične skupščine julija 1990, vodil pa jo je Nace Polajnar (SKD). Ker komisija pa jo je imela preiskovalni pristojnosti, je bilo še ni imela preiskovalni pristojnosti, je bilo njeno delo omejeno, saj priče in preiskovanci pred komisijo niso bili dolžni pričati. Kljub temu so se pred komisijo zvrstili številni akterji medvojnega in poveljnega obdobja: Mitja Ribičič, Bojan Polak, France Tavčar, Anton Zgonc, Albert Svetina, Zdenko Zavadlav in Zoran Polič. Kljub vabilu pa se s člani komisije niso želeli pogovarjati Miha Čerin, Viktor Avbelj, Janez Japelj in Ivan Maček, ki je komisiji posredoval le nakaj splošnih odgovorov na zastavljena vprašanja. Iz pogovorov in arhivskega gradiva je komisiji uspelo ugotoviti naslednje.

Zaprto območje Kočevske Reke je nastajalo v letih 1949/50 v času informbiroja, kar je bil eden glavnih razlogov za nastanek tega območja, ki ga je nadzorovalo ministrstvo za notranje zadeve. Do leta 1990 sta na tem območju vladala dva režima; strogo varovano območje Gorenice in Škrilja ter varovano območje Kočevske Reke. Kljub pričevanjem posameznikov še vedno ni pojasnjeno financiranje gradnje objektov Kočevske Reke, povezava zaščitnih objektov s kazenskim delom, usoda vojnih ujetnikov in političnih zapornikov na tem območju, grobišča in usoda arhivskega gradiva, ki naj bi ga tam hranili

Pri raziskavi poveljnih množičnih pobojev pa je komisija ugotovila, da je bil Knoj izvršilni organ Ozne, ki je vodila poveljne množične poboje (prevoz, izbira lokacij in njihovo zavarovanje). Ker komisiji ni bila popolnoma znana njena kadrovska zasedba, tudi odgovornost posameznikov še ni dokazljiva. Komisija tudi ni ugotovila, v kolikšni meri je pri tem sodelovala jugoslovanska armada in kakšna je bila vloga zvezne Ozne. Prav tako ji ni uspelo najti seznama pobitih in njihovih grobišč. Najmanj pa se je komisija, pod Polajnerjevim vodstvom, ukvarjala s pravno dvomljivimi procesi. Pri raziskovanju se je povezala z občinskimi komisijami, glavni namen tega pa je bil popis procesov in obsojencev.

Na podlagi teh ugotovitev je državni zbor ustanovil novo komisijo, ki pa ima v skladu z novo slovensko ustavo preiskovalni status. Komisija, ki jo vodi Jože Pučnik (SDSS), se je v dobrih dveh letih sestala kar 31-krat. Najdlje se je ukvarjala z razjasnitvijo poveljnih množičnih pobojev, letošnjo pomlad pa je pričela s preiskavo poveljnih pravno dvomljivih procesov.

Na pričanje je ponovno povabila nekatere znane osebnosti medvojnega in poveljnega obdobja. Na vprašanja članov komisije so odgovarjali Albert Svetina, Bojan Polak, Zdenko Zavadlav, Anton Zgonc, Zoran Polič, Janez Japelj, Avgust Povše, Alojzij Petek, Franc Miklavčič, Anton Lanut, Ignac Stavber, Franc Kac, Jakob Ugovšek, Franc Janež, Alojz Balkovac, Ivan Turk, Dušan Bravničar, Franc Konobelj,

28. mednarodni obrtni sejem

Na sejmišču Celjskega sejma so 2. septembra odprli 28. mednarodni sejem. Na njem razstavlja 1753 predstavnikov obrti in malega gospodarstva, v desetih sejmskih dneh pa pričakujejo blizu četr milijona obiskovalcev. Sejem se je začel s sejo častnega odbora, nato pa ga je slovesno odprl predsednik slovenske vlade Janez Drnovšek. Organizatorji so letos sejem postavili na 55.000 kvadratnih metrih razstavnih površin.

Preprečevanje nepravilnosti

Slovenska vlada je na seji 7. septembra na predlog predsednika vlade oblikovala predlog o ustanovitvi posebne skupine za preprečevanje oškodovanja kapitala podjetij, ki so imela ali imajo družbeni kapital. Temeljna naloga te skupine je, da pospeši razreševanje nekaterih nepravilnosti, ki se dogajajo v teh podjetjih, s čimer vlada „prevzema iniciativo, da se ne bo več samo čakalo na revizijska poročila Agencije za plačilni promet, nadziranje in informiranje, ampak se bo aktivno začelo preprečevati nepravilnosti, ki se dogajajo tu in sedaj.“

Agencija bo na osnovi poročila te komisije dobila nalogo, da v vseh podjetjih, v katerih se ugovoti sum o nepravilnostih in malverzacijah, takoj prekine z decentralizirano privatizacijo, izvede prenos kapitala na sklad za razvoj, da se ne čaka na revizijsko poročilo, in da se takoj napravijo ustrezne posledice, tako v zvezi z vodstvi, pospešeno revizijo in podobnim. Na

Marica Žibret, Franc Jelovšek, Mirko Kocjan, Matija Maležič, Mila Turina, Egon Conradi, Mitja Ribičič, Vasja Kogej, Franc Dejak, Tone Oblak, Branko Pogačnik in Niko Hudoklin.

Pričevanja zaslišanih prič in preiskovancev bi lahko razdelili v tri skupine. Prvo skupino so tvorile osebe, ki so ob koncu vojne zasedale v slovenski vladi, Ozni in Knoju visoke položaje. Med te nedvomno sodijo Polak, Polič, Japelj, Maležič in Ribičič. Nekateri med njimi (Polak, Polič, Ribičič) so nasprotovali pričanjem pred komisijo, ki jo vodi Pučnik. V tem je izstopal Mitja Ribičič, ki je komisiji najprej poslal pismo, v katerem je nasprotoval nekaterim določilom zakona o preiskovalni komisiji, za Pučnika pa je menil, da je pristranski. Obljubil pa je, da se bo vabilu na zaslišanje odzval, ko mu bo zdravstveno stanje to dovoljevalo. Želel pa je, da tedaj komisije ne bi vodil Pučnik. Na pričanje je prišel Ribičič šele v spremstvu policije, in to deset mesecev kasneje. Pričevanja teh preiskovancev pa so bila podobna tudi v nadaljevanju. V poveljnih množičnih pobjih niso sodelovali, zanje tudi niso vedeli. Ne vedo, kdo jih je ukazal niti kdo jih je izvrševal. Tudi razlogi za poboje niti sezname pobitih jim niso znani. Ukaz o pobju pa je najverjetneje prišel s samega vojaškega in političnega vrha Jugoslavije.

V drugo skupino bi lahko uvrstili pri-

predlog ministra za finance pa je vlada sprejela tudi predlog o zamenjavi obveznic Agencije RS za sanacijo bank in hranilnic za obveznice Republike Slovenije. Cilji vlade pri tej zamenjavi so zmanjšati problem refinanciranja velike glavnice, priti na domačo valuto, s čimer bi odpravili valutna nesorazmerja v bilancah bank, in zmanjšati ročnost obveznosti, jih napraviti bolj likvidne, ter zmanjšati tekočo obremenitev državnega proračuna pri servisiranju teh obveznic.

Jedrska elektrarna zopet obratuje

Jedrsko elektrarno Krško so v soboto, 2. septembra, ob 13. uri spet priključili na elektroenergetsko omrežje, s polno močjo pa je pričela obratovati v ponedeljek. Elektrarno so 28. avgusta preventivno ustavili zaradi poškodbe na vzbujalniku glavnega električnega generatorja. V času ustavitve so okvaro odpravili, ob tem pa so izvedli tudi druga vzdrževalna dela in nadzorna testiranja, ki zahtevajo stanje hladne ustavitve.

Na počitnice z letali AA

Adria Airways je na svojih čarter poletih v letošnji sezoni prepeljala približno 28.000 potnikov na 17 počitniških destinacijah. Potniki se v največji meri (8.600) odločajo za potovanja v Španijo. Poleg rednih poletov v Barcelono AA namreč vse do poznejše jeseni leti tudi v Geronu, na Ibiza in Palmo de Mallorco.

STA

čevanja Svetine, Zavadlava, Miklavčiča, Lamuta, Stavberja, Ugovška, Balkovca, Harlandra in še nekaterih. Ti so za poboje vedeli, saj so imeli na tak ali drugačen način opravka z žrtvami. Svetina je bil na primer, po nalogu Mačka, že junija 1945 odgovoren za sanacijo grobišča v Podutiku. Zavadlav je sodeloval pri eksekucijah na Pohorju, drugi pa so bili v različnih krajih priče pobojev.

V tretjo skupino pa lahko uvrstimo pričevanja zajetih domobrancev, med katerimi izstopa Franc Dejak, ki je eden redkih, ki se mu je uspelo rešiti iz kočevskega brezna. Iz njegove izpovedi smo lahko slišali, da so bili izvrševalci pobja v Kočevskem rogu izključno Slovenci, kar se tudi razlikuje od domnev pričevalcev iz prve skupine.

Komisija je s tem v glavnem končala preiskavo poveljnih množičnih pobojev, kljub temu da nekaterih ključnih podatkov, ki bi zanimali javnost, ni ugotovila. To so predvsem imena žrtev in njihovih rabljev. O svojih izsledkih in ugotovitvah nekaterih uglednih zgodovinarjev bo v jeseni obvestila državni zbor. Preiskava pravno dvomljivih procesov pa še ni končana, čeprav so bile že zaslišane nekatere priče dachavskih, duhovniških in božičnih procesov.

Matjaž Albreht
Delo, 2. septembra 95

Študijski dnevi v Dragi '95

Pozno popoldne, 1. septembra, je v parku Finžgarjevega doma na Opčinah predsednik tržaškega Društva slovenskih izobražencev Sergij Pahor odprl jubilejne 30. študijske dneve Drage '95. Po krajšem orisu zgodovine in vplivanja na demokratične procese med Slovenci je predstavil program. V imenu Slovenije je pozdravil udeležence državni sekretar v zunanjem ministrstvu Peter Vencelj.

Uvodno predavanje je imel esejist in pesnik Brane Senegačnik, ki je s svojega vrednostnega stališča razčlenil smiselnost in nesmiselnost človekovega početja v razzdvojeni postmoderni družbi. Sociolog Hubert Požarnik se je zadrževal predvsem pri dezorientiranosti današnjega človeka in

širših skupnosti, časniki Danilo Slivnik je skušal osvetliti aktualne politične razmere v Sloveniji, teolog Jože Marketz pa orisati versko problematiko na etnično mešanem območju Koroške. Večji odziv udeležencev, zlasti na okrogli mizi Drage mladih o medijih, so izzvale seveda aktualne politične teme.

Pet let slovenske demokracije je ocenjeval časniki Slivnik, zelo kritičen do vrha slovenske politike in celo do nekaterih ljudi v opoziciji. Po njegovem bodo nove volitve zadnja priložnost za resnične spremembe v Sloveniji. Med več razpravljalci, ki so mu pritrjevali celo v napadih na slovenske krščanske demokrate sta bila tudi Janez Janša in Andrej Capuder.

Če bi bile jutri volitve, katero od sedanjih parlamentarnih strank bi volili? (po Delu)

Demokratsko stranko Slovenije	2,4%
Liberalno demokracijo Slovenije (LDS)	18,9%
Demokratično stranko upokojencev (DESUS)	0,4%
Slovensko nacionalno desnico (SND)	1,0%
Slovenske krščanske demokrate (SKD)	5,7%
Slovensko ljudsko stranko (SLS)	7,0%
Slovensko nacionalno stranko (SNS)	1,3%
Socialdemokratsko stranko Slovenije (SDSS)	10,1%
Združeno listo socialnih demokratov (ZLDS)	4,8%
Zelene Slovenije	1,1%
Nobene od teh	9,8%
Ne vem	27,3%
Ne bi šel volit	10,1%

Zunanje ministristvo ne ve, kaj naj dela

Zoran Thaler, zdajšnji zunanji minister, že nekaj časa v razmerju do Hrvaške in Italije stopica na mestu in stvari le zapleta. Očitno mu je s Susanno Agnelli, italijansko zunanjo ministrico, precej na tiho uspelo doseči sporazum, ki pa je za Slovenijo tako neugoden in od Peterletovih le nakazanih (signiranih) dogovorov toliko slabši, da si z njim ne upa v javnost. Z njim si ne upa seznaniti niti vlade, kaj šele parlament. Sporazum naj bi bil po nekaterih podatkih dosežen že veliko pred državnozborskimi počitnicami — konec julija. Kot je moč zvedeti, si je pri Agnellijevi izbojeval določen vacatio legis, rok, v katerem bo sporazum predložil v sprejem vladi in državnemu zboru. Roka se, kot lahko razberemo iz nekaterih znamenj, ni držal, in tako se je na dan odhoda poslancev na oddih zgodilo to, kar v diplomaciji ni navadno in skače iz ustaljenih ojníc.

Pri enem od nekdanj najvišjih uradnikov v zunanjem ministristvu, ki pa to že nekaj časa ni več (kot smo pozneje izvedeli, je bil to Lojze Peterle; op. ur.), je pozvonilo, iz telefonov je bilo v angleščini slišati hripavi glas spoštovane gospe Susanne Angelli; ta se je tisti dopustniški petek obrnila najprej na Drnovškov kabinet, kjer ni bilo nikogar, potem pa, z enakim uspehom, še na zunanje ministristvo. Zanimala se je za usodo dogovorjenih sporazumov, ker se Drnovšek in Thaler v vacatio legis nista odzvala z obljubljenim sporočilom.

Seveda je prej omenjeni prejemnik nujnega telefonskega klica v sili iz Italije o zadevi nemudoma povprašal vlado in ministristvo in že pripravljene kovčke za nekaj ur odložil v kot. Odgovor, ki mu ga je uspelo dobiti na ministristvu, seveda ne od ministra Zorana Thalerja, je bil izmikajoč se in začuden, češ kako je mogel do takšne

informacije sploh priti. Naš dopustnik je nad odgovorom obupal in se odpravil na počitnice, pa tudi Susanna Agnelli je ostala brez odgovora tako kot slovenska javnost, ki jo isti minister „tensta“ z geslom: „Italijanom ne bomo dali ničesar, kar je slovenskega.“

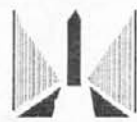
Janez Obreza
„Slovenec“, 26. avgusta 1995

Sporni mejni prehod skoraj nared

Sporni mejni prehod Plovanija pri Sečovljah še ni povsem dograjen in tudi za napovedanega slovesnega odprtja ni bilo. Njegov najpomembnejši del — nadstrešek, prometni in odstavní pasovi in kontrolne kabine pa so že dokončani. Hrvatje so asfaltirali tudi dva kilometra ceste do Škodelinov in Bužinov ter tako po priključitvi telefonov na hrvaško telefonsko omrežje skoraj v celoti komunalno opremili omenjene zaselke. Le vodovodno omrežje je še del koprškega Rižanskega vodovoda.

Na vprašanje, ali postavitve takega mejnega prehoda ne prejudicira dokončne določitve meje med državama, so nam hrvaški policisti odgovorili, da ne, saj so vsi objekti montažni in bi jih bilo mogoče preseliti, morda kdaj celo postaviti en sam mejni prehod za obe državi na istem mestu.

Podoben odgovor, da dograditev tega mejnega prehoda ne škoduje določitvi meddržavne meje, je prišel tudi iz slovenskega zunanjega ministristva.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Izredno čuden je ta položaj. Kot smo večkrat trdili, vlada dejansko nima opozicije. Na volitvah, kljub težkem socialnem stanju, nenehno zmaguje. In vendar prestaja tako hude krize, posebno glede demokratičnih ustanov daleč presega krize v preteklih dobah. Vse to je sad notranjih trenj, hudih bojov, ki jih vodijo med seboj menemistične skupine. Celotno razvijanje dogodkov v zadnjih časih je treba gledati v tej luči.

NEHIVTE NA DEBELO

Kako je mogoče, v dobi informatike, računalnikov in vseh modernih sredstev, da po desetih dneh normalnih volitev še ne vemo, kdo je zmagal v provinci Santa Fe? Zanimivo je iskanja grešni kozlov: pošta, ki bi morala voditi provozorično štetje, pa ji je delo ušlo iz rok; število „sublem“ (podgesel), to je skupin z lastnim kandidatom v sklopu ene stranke, kar zelo otežkoča štetje; problemi v informatičnem sistemu, ki je odpovedal v ključnem trenutku... Vse to je morda res. Toda v bistvu gre za en sam glavni vzrok o katerem marsikdo govori, a ni o njem uradne besede, ki bi ga razložila in pokazala na resnico: sabotaža.

Opozicija, ki jo sestavljajo radikali in Solidarna fronta, dejansko nima ob tem besede niti ne izrablja položaja v lasten prid. Le zakaj? Jasno je, da se v peronizmu samem dovolj trudijo, da povečajo zmešnjavo in tako postane jasno, kako jih malo zanima ljudska volja in gledajo le na lastne interese. V Santa Fe je zmagal peronizem. O tem dejansko tudi opozicija ne dvomi. A gre za to, kateri izmed peronističnih kandidatov je prejel več glasov, in bo tako bodoči guverner te konfliktivne province.

Glavna borba je tekla med dvema skupinama: bivši socialist Cavallero (sedaj zapisan v neomenemizmu) je zastopal zvezno vlado in Menema, Jorge Obeid je bil kandidat sedanjega guvernerja Reutemanna. A za vsem tem stoji borba celotnega peronizma. Za Obeidom je dejansko stal buenosaireski guverner Eudardo Duhalde, ki preizkuša svojo moč z očmi uprtimi v leto 1999, ko bodo predsedniške volitve, za katere je že pripravljen. S tega vidika je guvernerija province Santa Fe izredno važna, saj je noben predsedniški kandidat ne more ignorirati. Zlasti je to važno za Duhaldeja, ki ima vso svojo moč osredotočeno v domači provinci Buenos Aires, a nima močne zaslombe v notranjosti države.

Da se razumemo: tradicionalno najdemo nasprotja med prestolico in provinco Buenos Aires, a zlasti še med tema dvema okrožjema in notranjostjo države. Zato je jasno, da ima Duhalde izredno moč, ker dejansko predstavlja dejansko tretjino volilnih upravičencev, a ne žanje simpatij v notranjosti. Tega se dobro zaveda in kot spreten politik že dalj časa gradi strukturo v posameznih provincih, da si zagotovi podporo v predvolilnem boju, ki se je dejansko že pričel. Njemu nasproti stoji Ramón Ortega, guverner iz Tucumana, ki je priljubljena osebnost in ima globok poseg v peronizmu zlasti zaradi dejstva, da je „fant iz province“.

Santa Fe je bil preizkusni teren, kako se more odvijati borba. Spopad dejansko ni bil med Cavallerom in Obeidom, marveč med skupinami, kjer se nahajata na eni strani Duhalde, na drugi Ortega in njegovi zavezniki. In glavno ob tem je, da ne eni ne drugi ne gledajo preveč na sredstva, marveč jih zanimajo cilji. Ob takem položaju, v takih okoliščinah, ni pošte, ki bi bila uspešna, ni računalnikov, ki ne bi odpovedali v kritičnem trenutku. Edino pozitivno ob vsem tem je, da so se končno tako vlada kot

opozicija odločili, da ne proglasijo zmagovalca, dokler ne izvedejo štetja po staremu zanesljivem sistemu: glas za glasom.

Kot običajno seveda ne bodo našli pravih vzrokov ne krivcev za ves ta škandal. Žalostno je, kako ljudstvo nemočno gleda burko, ki jo predstavlja ta čudna demokracija. Kot gleda na afero okoli poslancev Varela Cid ali odstop predsednika Državne banke, in vrsto podobnih, večjih in manjših škandalov. Kot ne razume sindikalne stavke in protestnega velezboraovanja na Kongresnem trgu, kjer vodje stavke pravzaprav ne vedo ali je protest proti vladi ali njej v prid.

IN SVET SE VRTI NAPREJ

Vsaka izmed teh omenjenih točk bi pravzaprav dala snovi za debele romane. Zato je kaj težko odpraviti jih v nekaj vrstah. Morda je najbolj zanimiva stavka peronističnih sindikalistov. Vsa ta leta so sindikalisti dejansko mirno gledali, kako počasi izginjajo posamezni člani „stare pravde“. Delavstvo je v šestih letih izgubilo vrsto pravic, ki jih je bilo sicer treba prilagoditi modernim časom, a z nekim socialnim čutom. Dejansko so se sindikalni vodje zmigali le, ko so videli ogrožene lastne privilegije in nevarnost, da jim okrnijo finančno moč, ki se kaže zlasti v sindikalnih zdravstvenih ustanovah.

Zato tudi ni jasno, kakšen je bil cilj zadnje stavke. Objektivno je treba priznati, da je stavka uspela. Zborovanje na Kongresnem trgu mimo števil, ki jih vedno vsak suče po lastnem okusu, je bilo res množično. Bila je največja manifestacija v zadnjem desetletju. A kot nikdar je bil nejasen cilj: nepristranski opazovalec ne bi mogel priti do zaključka, ali je bilo zborovanje v podporo vlade ali proti njej. Dejansko so večje skupine manifestantov kar sredi zborovanja zapuščale trg, ker niso soglašale s tonom govora glavnega tajnika CGT Martíneza. Bilo je jasno, da je miselnost vodij ena, čutenje baze pa drugo. Ob tem ni čudno, da zelo raste moč opozicionalnih sindikatov, združenih v CTA, medtem ko imajo menemistični vedno manj odmeva med delavstvom.

Druga snov. Poslanec Varela Cid je znan zaradi svojevrstnosti. Vedno trobi v drugačen rog kot ostali in se zapleta v blesteče afere. Svoječas je nastopal kot prvoborilec proti korupciji. Sedaj so ga obtožili prav korupcije v zvezi z zadevi privatizacije državne pošte. On odgovarja, da je vsa ta kampanja proti njemu prav zato, ker se ni dal podkupiti. Kdo govori resnico? Vsa zadeva je pred sodnijo, a kot običajno ni verjetno, da bi kdaj zvedeli, kje je resnica.

Provincia Chaco. Preteklo nedeljo so bile volitve. Zmagal je peronistični kandidat s 43,7 procenti. Ker ni dosegel potrebnih 45% kot predvideva provincijska ustava, bodo imeli drugi krog volitev, kjer bo opozicija nastopila združeno z radikalnim kandidatom, ki je prejel 35%. Tretja je bila provincijska stranka Acción Chaqueña, ki je prejela 20%. Uradno bo ta stranka podprla radikale, a vprašanje je, kaj bodo storili volilci. Drugi krog se bo odigral 8. oktobra in bo vlada brez dvoma izvajala pritisk, da ji ta provinca ne uide iz rok. Medtem pa zaskrbljeno gleda na novo afero Državne banke. Pač, nekaj smrdi v Argentini.

POPRAVEK

V članku „Poslanstvo žene v svetu“ iz prejšnje številke se glasi zadnji odstavek pravilno: „Ko v molitvi zaupam Gospodu uspeh pomembnega srečanja v Pekingu, vabim vsa cerkvena občestva, naj v tem letu...“
Uredništvo

MARIJAN EILETZ

Ob petdesetletnici prve emigrantske mature v Lienzu

Ko gledam nazaj v tiste poletne dneve leta 1945 v vasi Peggez pri Lienzu na Tirolskem in brskam po starih zapisih, obujam spomine in se vdajam zastarelim občutkom. Staro vojaško taborišče z lesenimi barakami, obdano z bodečo žico, je ležalo skoraj ob glavni cesti, pa ob bregu Drave, katere šumenje se je mešalo z rohnenjem vojaških tovornjakov, ki so noč in dan vozili vojake in robo proti vzhodu. Tja so angleške oblasti preselile proti koncu junija ali v začetku julija vse slovenske civilne begunce iz Vetrinj. Ne bom opisoval gorja in muk, ki so trle naše rojake v tistih dneh, komaj nekaj tednov po strahotni vetrinjski tragediji. V tistih vročih junijskih in julijskih dneh so slovenski brezdomci dokazali voljo do življenja in zaupanja v božje načrte. Vsakdo je zagrabil, kjer je čutil, da je treba kaj napraviti. V hipu so bili ustanovljeni taboriščni odbori, delovalo je dušno pastirstvo, pevski zbor, odprla se je kapela in dvoranica za prireditve, razdelile so se skupinske spalnice, precej natlačene, kajti odločili so se pustiti več prostorov za šolo. Veliko srečo je imela ta lienska skupina Slovencev, da je bilo med njimi kar precej profesorjev, z Markom Bajukom, ravnateljem klasične gimnazije na čelu. Ta naš veliki rojak je takoj ustanovil klasično in realno gimnazijo, ker ni dopustil, da bi naši študentje izgubili šolsko leto. Nihče sicer ni vedel, kaj se bo z nami zgodilo v bližnji bodočnosti, važno je bilo to, kar je bilo treba napraviti danes, v neomajnem zaupanju v bodočnost. In kakšni so bili ti naši vzgojitelji takrat! Kolikim stotinam mladih fantov in deklet so odprli pot v svet kulture in učenosti, pot do intelektualne uveljavitve v širnem svetu, ki je čakala na nas. Dosegli so namreč uradno priznanje te naše šole od angleških okupacijskih oblasti, kar je bila v glavnem tudi zasluga velikega prijatelja

Slovencev, angleškega oficirja M. Corselisa. Ta gospod je bil napol civilni funkcionar, a z velikim vplivom na angleško administracijo. Pomagal nam je, kolikor se je dalo, v tistih skromnih razmerah. Spominjam se sestanka, ki smo ga imeli z njim študentje in profesorji 24. julija, kjer smo razpravljali o problemih v zvezi z našo gimnazijo. Dajal nam je poguma in optimizma, ki sta zajeli celotno slovensko skupnost. Mimogrede naj omenim, da so mnogi naši rojaki ohranili z njim prijateljske stike prav do danes. Povabljen je bil tudi letos v Slovenijo na praznovanja 50-letnice tragičnih bojov in je prisostvoval raznim prireditvam ter napisal nekaj člankov. V bodočem mescu oktobru pa ga pričakujemo v Argentini, kamor je bil povabljen od Zedinjene Slovenije.

Zabeležil sem si nekaj podatkov: 17. julija sem se vpisal v osmi razred gimnazije. K sreči sem imel nekaj dokazov, da me je strogi Marko Bajuk brez problemov vpisal. Sicer se me je pa tudi spominjal iz ljubljanske klasične. Nekateri so pa imeli kar nekaj težav. Spominjam se, da mi je Frank Jerman pravil, da ni imel nobenega spričevala, na podlagi katerega bi se mogel vpisati, ker je vse pustil doma. Ne bodi ga len je Frenk skočil čez Karavanke domov sicer v Dol na Gorenjskem, poiskal spričevala in kopico učnih knjig ter se takoj vrnil v Lienz. To je bilo za Frenka sicer precej enostavno, a v tistem času smrtno nevarno. A Frenk se je hotel vpisati v gimnazijo in napravil je to, kar se mu je zdelo povsem nekaj naravnega. Kasneje so ga posnemali še drugi, ki so hodili iskat predvsem učne knjige. V osmem razredu (po starem sistemu je bil to zadnji razred srednje šole) nas je bilo okrog 16 fantov in 7 deklet. Naš razrednih in profesor sloveščine je bil dr. Gantar, verouk je poučeval g. Jaklič, latinščino prof. Božo

Bajuk, italijanščino prof. Zudenigo (Hrvat), umetnostno zgodovino dr. Rajko Ložar, ostale predmete so poučevali g. Jaklič (matematiko), dr. Blatnik, g. Majcen (nemščino), g. Logar (angleščino), dr. Žagar, g. Pavlovčič in g. Kermavner (telovadbo). Učne ure smo imeli vsak dan dopoldne in nekaj ur popoldne, torej smo kar intenzivno študirali. Ravnatelj Marko Bajuk je zahteval čimvečji napor od strani študentov, pa tudi od profesorjev.

V soboto 25. avgusta smo zaključili pouk. Osmošolci smo organizirali po stari študentovski tradiciji razne maturantske slovesnosti, kot slavnostni pohod skozi taborišče, z muziko (Šurman s klarinetom). Naš starešina s cilindrom na glavo (menda je bil Lesar) je svečano predal ključ stranišča sedmošolcem. Zdi se mi, da ga je sprejel Matija Kozina. Naslednji ponedeljek so nam razdelili spričevala. Izdelal sem s prav dobrim uspehom in sem bil kar zadovoljen. A še isti dan smo začeli s pripravljanjem na maturitetne izpite. V beležko sem napisal: Učenje na smrt in življenje! V četrtek 30. avgusta smo pisali maturitetno slovensko nalogo z naslovom iz Prešernove prerokse Zdravljice: „Žive naj vsi narodi, ki žele dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan, ko rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!“ Pisali smo mnogi z vozlom v grlu, marsikdo tudi z roso v očeh. Spominjam se, da je bil ves razred pohvaljen za visoko kvaliteto teh spisov. Naslednji dan smo pisali italijansko maturitetno nalogo: „Il rinascimento italiano nel pensiero: Cultura antica et humanismo“, v soboto pa latinsko nalogo: „T. Livi: Ub urbe condita L II, c. 10“. Ves konec tedna pa smo se „pilili“ kar se je dalo, ker smo imeli v ponedeljek, 3. septembra ustne izpite. Tudi te smo dobro opravili, nato se pa krepko oddahnili. V četrtek 6. 9. smo imeli slavnostno proslavo, kjer smo tudi proslavljali rojstni dan kralja Petra, ki

je takrat predstavljal zadnji up naše tragične usode. Kot zanimivost se spominjam, da je taboriščni pevski zbor zapel kraljevo „Bože pravde“ celotno v slovenščini, najbrž prvič, pa tudi zadnjikrat v zgodovini. Naslednji dan pa smo maturanti pripravili valetto, ki se je zavlekla pozno v noč. Spominjam se, da so nam dobre gospe pripravile golaž (nismo preveč spraševali, kje in kakšno meso so dobile). Tudi nekaj vinu podobnega so nam točili. V nedeljo 9. septembra pa so nas Angleži nagradili z avtomobilskim izletom na Grossglockner.

Naslednji dan smo se nekateri študentje že poslovili. Odhajali smo v Italijo, drugi so se pripravljali na univerzo v Gradcu, vsi smo skušali začrtavati svojo življenjsko pot v neznanu, na pragu domovine in na pragu tujine. Ponosni smo bili na našo „zrelostno“ diplomu, še bolj pa smo bili ponosni, da smo člani naroda, ki ne kloni v najtežjih stiskah in ki kljub porazu, izdaji in zdesetkanju vselej oznanja življenje in upanje. Lienška matura leta 1945 nas je ožigosala z duhovnim odličjem, ki smo ga sprejeli do strani naših vzgojiteljev, vsega profesorskega zbora z ravnateljem Markom Bajukom na čelu.

Ti naši skriti junaki, danes mnogi že skoraj pozabljeni, so takrat pred petdesetimi leti nosili v srcih vsak svojo grenko bolečino, ki je pa niso razkazovali. Pustili so ob strani svoje osebne tragedije in priskočili na pomoč: treba je bilo vzgajati naprej našo slovensko mladino, treba je bilo graditi za bodočnost. Stradali z nami, a nikdar potarnali. Brez sredstev, skoraj brez knjig in zvezkov, lačni, raztrgni in skušntrani, a ponosni in resni, kot se spodobi pravim junakom, so se žrtvovali za nas. Za slovenski rod, za bodočnost Slovencev. Vsem njim, pa tudi množici ostalih profesorjev in učiteljic, ki že pol stoletja nadaljujejo njihovo poslanstvo: Hvala vam, tisočkrat hvala in Bog vam plačaj!

MATURANTI SLOVENSKE GIMNAZIJE V LIENZU LETA 1945:

Sedijo od leve proti desni: ravnatelj Marko Bajuk, Mr. Strahan, major Richards, mr. Corselis, dr. Gantar. Stojé v prvi vrsti: prof. Kermavner, Poznetova, Cerarjeva, Levstikova, Velikonjeva, Seljakova, Robasova, Rajšpova, dr. Meršol, Habjan; v drugi vrsti: prof. Jeglič, Lesar, Fric, Lovšin, Odar, Drnovšek, Kermavner, Ziernfeld; v tretji vrsti: Sfiligoj, Grilc, prof. Majcen, dr. Žagar, Eiletz, Šurman, dr. Zudenigo, Breclj, Stariha, Šušteršič, Babnik, prof. Bajuk.

PROFESORSKI ZBOR:

Sedijo od leve proti desni: ravnatelj Marko Bajuk, Mr. Strahan, angleški major Richards. Mr. Corselis, dr. Meršol. Stojé v prvi vrsti: Jeglič, dr. Gantar, dr. Blatnik, Logar, dr. Žagar, Pavlovčič, Mihelič, Škrbec; v drugi vrsti: Luskar, Kermavner, Majcen, dr. Mihelič, Božo Bajuk, dr. Zudenigo.

Srečanje družine slovenskih šol v Argentini

Na argentinski državni praznik, 21. avgusta t. l. se je v Slovenski hiši v Buenos Airesu zbralo 55 profesorice, učiteljice, profesorjev in učiteljev, ki sestavljajo učiteljski in profesorski zbor naših osnovnošolskih in srednješolskih tečajev. Prišli so na povabilo Šolskega referata Zedinjene Slovenije, ki ga vodi France Vitrih in ga sestavljajo še: Marjana Kovač Batagelj, Alenka Prijatelj Poznič, prof. Neda Vesel Dolenc, lic. Mirjam Oblak in lic. Terezka Prijatelj Žnidar. V posebnih vabilih, ki so jih poslali po vseh šolah, so navedli kot namen srečanja „Večja povezava med učiteljstvom, da bomo z organiziranim delom kakor do sedaj vzgajali nove rodove naših otrok“ in tako dosegali namen slovenske šol, ki je „Ohranjanje in gojitev naših verskih, narodnih in kulturnih vrednot“.

Udeležence je pozdravil šolski referent Društva Zedinjena Slovenija France Vitrih. Poudaril je, da so slovenski šolski tečaji v Argentini družina, ki jo sestavljajo učitelji, starši in otroci, ki v lepem sožitju vzgajajo naš mladi rod v dobre ljudi, verne kristjane, zveste državljane Argentine in ponosne Slovence.

Predsednik Društva Zedinjena Slovenija Marjan Loboda je zbrane učitelje nagovoril: „V imenu Upravnega odbora Zedinjene Slovenije vas prav lepo pozdravljam. Slovenske šole so bile vse od začetka našega društva njegova poglobljena skrb. Že prvi predsednik društva Miloš Stare je ponovno poudarjal, da so naše šole kot zelena vejica na našem narodnem telesu, če ta usahne, nas bo konec. Od vsega začetka obstaja v okviru Društva šolski referat, katerega so vodili priznani pionirji slovenskega begunskega šolstva kot nadzornik Aleksander Majhen in učitelj Martin Mizerit. Dolga leta že pa uspešno vodi ta referat France Vitrih. V okviru tega referata se je ustvarilo to, kar večkrat imenujemo družino slovenskih šol. Ta je rastle in se razvijala ob ljubeči skrbi naših voditeljic in učiteljic, predvsem osnovnošolskih tečajev. Upam, da bo vse to ogromno delo kdaj pravično ocenjeno in opisano v zgodovini našega begunstva in emigracije.“

Letošnji odbor Zedinjene Slovenije v svojem delovnem načrtu polaga največjo pažnjo prav na ohranjanje, utrditev in aktualizacijo našega šolstva. Spremembe v Sloveniji, ko je stopila na pot demokratične ureditve, spremembe učnega sistema v Argentini, nastopanje vedno novih moči v naših šolah, in še kaj, je prav gotovo prineslo pred nas nova vprašanja, nove izzive, katerim se moramo posvetiti in jih usmerjati.

Prav v želji po čimboljšem pristopu k reševanju teh vprašanj so na zadnjem občnem zboru člani društva Zedinjena Slovenija izvolili šestčlanski šolski referat. Pri svojem delu bo referat, tako kot doslej, tesno sodeloval z voditeljicami naših osnovnošolskih tečajev in sploh z vsem učiteljskim zborom. Menimo pa, da je za ves naš šolski sistem nujno potrebno vključiti vanj tudi naš Srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka, ki je sicer vse od začetka tudi spadal pod okrilje Zedinjene Slovenije, vendar ni prišlo do take povezave, kot bi jo bilo želeli. Sedanji profesorski zbor pod vodstvom lic. Metke Mizerit je pokazal iskreno željo in pripravljenost tesnejšega vključevanja srednješolskega tečaja v družino slovenskih šol, saj posvečamo vsi vso svojo skrb istim otrokom, katere skušamo vzgajati v slovenskem in krščanskem duhu v njihovih šolskih letih. Upam, da bo današnje srečanje važen korak na poti

k utrditvi in poglobitvi naše slovenske šolske družine. Pri tem nam Bog pomagaj!“

Za tem so voditeljice posameznih tečajev predstavile svoje učne moči in podale kratek opis dela. Angelca Klanšek, voditeljica Balantičeve šole v San Justu, je ob tem podala zlasti za mlajše nadvse zanimivo in poučno zgodbo o začetkih naših šol pred več kot 45 leti. Njeno poročilo je izzvenelo kot ena sama pesem ljubezni do slovenske besede in do slovenskih otrok. Kako prav je, da naši mladi učitelji slišijo taka pričevanja!

Baragovo šolo v Slovenski vasi je predstavila Lučka Servin Čeč, Jurčičevo v Carapachayu Metka Slabe, Prešernovo šolo v Castelarju voditeljica Mija Markež, Rožmanovo šolo v San Martinu voditeljica Katica Kovač Dimnik, Slomškovo šolo v Ramos Mejía voditeljica Lenčka Zupan Malovrh, tečaj za špansko govoreče otroke „A-B-C po slovensko“ voditeljica Marjana Kovač Batagelj in Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka ravnateljica Metka Mizerit.

Srečanja so se udeležili: iz Balantičeve šole: Angelca Klanšek, Nevenka Godec, Danica Malovrh, Veronika Malovrh, Anica Mehle, Lučka Oblak, Mirjam Oblak, Marta Selan, Marija Krajnik Štrubelj, Ivana Tekavec, Monika Zupanc in Pavlinka Zupanc. Iz šole škofa Ireneja Friderika Barage: Lučka Servin Čeč. Iz šole Josipa Jurčiča: Metka Slabe, Marija Sedej Slabe in Helena Fink Žnidar. Iz šole Franceta Prešerna: Mija Markež, Nadica Kopač Grohar, Mojca Prešeren Jelenc, Nevenka Jelenc, Monika Češarek Kenda, Helena Zarnik, Irena Zarnik, Sonja Zarnik in Veronika Zorc. Iz šole škofa dr. Gregorija Rožmana: Katica Kovač Dimnik, Saša Hartman Golob, Lučka Marinček Kastelic, Regina Truden Leber, Andreja Verbič Malovrh, Danica Petkovšek, Angelca Podržaj, Vera Breznikar Podržaj in Marta Jenko Škulj. Iz šole škofa Antona Martina Slomška: Lenčka Zupan Malovrh, Alenka Prijatelj Poznič, Marjana Šušteršič Rezelj, Helena Rode, Metka Debeljak Vombergar in Marjan Jože Loboda. Iz tečaja A-B-C po slovensko: Marjana Kovač Batagelj, Metka Mehle, Karla Skvarča, Marjeta Šparhakl Stariha in Tatjana Stariha. Iz Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka: Metka Mizerit, Milena Jerebič Ahčin, Neda Vesel Dolenc, Terezka Prijatelj Žnidar, Frido Beznik, Rok Fink, p. dr. Alojzij Kukovica, Marjan Loboda in delegat Jože Škerbec.

Prof. Neda Vesel Dolenc je razložila način dela po skupinah in sicer učiteljic v vrtcu, 1. in 2. razred, 3. in 4. razred, 5. in 6. razred, 7. in 8. razred in profesorji Srednješolskega tečaja. Vsaka skupina je imela nalogo podati kratko poročilo in zaključke o svojem delu. Hitro so se razdelile skupine po skrbno pripravljenih prostorih in pričele z delom.

Ob določeni uri smo se spet vsi zbrali v mali dvorani, kjer smo o opravljenem delu po skupinah slišali zanimiva in izredno lepo izdelana in podana poročila. Tako so poročale: Anica Mehle za skupino, ki poučuje petje, Nevenka Godec za skupino, ki je obravnavala delo v vrtcu, Pavlinka Zupanc za skupino, ki uči 1. in 2. razred, Vera Breznikar Podržaja skupino, ki uči 3. in 4. razred, Danica Malovrh za skupino, ki ima na skrbi 5. in 6. razred, Katica Kovač Dimnik za skupino, ki uči 7. in 8. razred in Milena Jerebič Ahčin za skupino, ki so jo sestavljali profesorji in profesorice Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka.

Ob določeni uri smo se spet vsi zbrali v mali dvorani, kjer smo o opravljenem delu po skupinah slišali zanimiva in izredno lepo izdelana in podana poročila. Tako so poročale: Anica Mehle za skupino, ki poučuje petje, Nevenka Godec za skupino, ki je obravnavala delo v vrtcu, Pavlinka Zupanc za skupino, ki uči 1. in 2. razred, Vera Breznikar Podržaja skupino, ki uči 3. in 4. razred, Danica Malovrh za skupino, ki ima na skrbi 5. in 6. razred, Katica Kovač Dimnik za skupino, ki uči 7. in 8. razred in Milena Jerebič Ahčin za skupino, ki so jo sestavljali profesorji in profesorice Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka.

Terezka Prijatelj Žnidar je nato jasno razložila anketo, katero so navzoči izpolnili. Iz odgovorov je bilo posebno razveseljivo razbrati, da je 87% učiteljev pripravljenih izpopolnjevati svoje znanje slovenščine in da 95% navzočih želi, da se taka in podobna srečanja nadaljujejo.

Članici Šolskega referata Zedinjene Slovenije Alenka Prijatelj Poznič in Mirjam Oblak sta navzočim razdelili uradno potrdilo Zedinjene Slovenije o udeležbi na tem srečanju.

Za konec je dolgoletna voditeljica Jegličeve šole v Slovenski hiši, sedanja voditeljica tečaja „A-B-C po slovensko“ in članica šolskega referata Zedinjene Slovenije Marjana Kovač Batagelj, z njej lastno prepričljivostjo nagovorila zbrane:

„Steka se nam skrbno pripravljeno in prav tako izvedeno študijsko popoldne. Manjka nam le, da poiščemo sklepno misel, da postavimo piko.“

Misli je veliko. Ali ne pripada med njimi prvo mesto — veselju? Zvestnemu veselju iz dejstva, da se je danes, na dela prosti dan, ko bi imeli deset opravkov, zbralo v središču Buenos Airesa, 12.000 km daleč od Slovenije, 55 ljudi, katerih dve tretjini je rojenih izven slovenskega prostora. Zbralo, da razpravlja o naših zdamskih šolah. Ali ni to upravičen razlog za pravo veselje?

Še več! Temu veselju se pridružuje notranja sreča ob dejstvu, da smo kot skupnost skozi 50 let ohranjali pravo smer: smer

idealov, vrednot, ki smo jih ob svojem odhodu iz domovine prinesli preko Ljubelja v svojih nahrbtnikih kot edino premoženje. V 50 letih — hvala Bogu! — nismo iztirili, čeprav so si nekatere sile za to prizadevale.

In še nekaj je! Pred 50 leti je po naši zemlji curkoma tekla slovenska kri. Ne moremo biti indiferentni. Ne moremo mimo tega. Veže nas, kompromitira. Toda — ali niso tudi delo, trud, žrtvovanje, ljubezen slovenskega učitelja iz tedna v teden, na tujih tleh, v neki smeri — majhni sicer — počasno odtekanje krvi? Kakšna veličina je v spajanju teh kapelj krvi z onimi curki, pretočenimi pred 50 leti, v borbi za iste ideale!

Hoteli smo postaviti piko, pa smo se znašli s tremi. Kadar pa v tiskani besedi naletimo ob koncu na tri pike, nam to nekaj pomeni. Res se po vsebini nanašajo nazaj, na povedani del. A vemo, da za njimi nekaj pride. Nekaj se bo zgodilo!

Za nas je to upanje! Upanje, da bomo z zavihanimi rokavi, v vsej polnosti svojih moči delali naprej. Da bomo nenehno prosili božjega blagoslova, brez katerega ne moremo ničesar dobrega storiti. In da se bomo s posebno prošnjo obračali na škofa Antona Martina, ki ga upamo učkati na naših oltarjih tudi kot »očeta slovenske šole«.

S pesmijo Slovenija v svetu smo se polni navdušenja razšli v upanju na skorajšnje ponovno srečanje.

Marjan Loboda

Imenovanje avstralskega veleposlanika

Na dr. Janeza Drnovška sem naslovil pismo in izrazil skrb o imenovanju g. Matjaža Jančarja za veleposlanika v Avstraliji, fotokopijo pa poslal zunanjemu ministru g. Zoranu Thalerju, že v mesecu maju. Prosil sem za interno rešitev, da ne bi vznemirjali javnosti. Do danes ni odgovora. Če je to način, kako slovenska vlada rešuje problem državljanov, nas skrbi. Takšnega ravnanja v Avstraliji nismo vajeni. Bonton zahteva vsaj sporočilo o prejemu pisma.

Že nekaj kritičnih pisem o tej temi je bilo naslovljenih na urednike slovenskih občil, kljub temu se vlada ne odzove. Bojim se, da upa na našo pozabo, ko nam bo lahko podtaknila kukavičje jajce. Medtem sta se oglasila tudi dva zagovornika g. Jančarja. Gospod Žohar v Slovenskem glasu nas poučuje o spravi, krščanski ljubezni in odpuščanju. O teh temah in prevari vseh, ki smo verjeli v spravo, je bilo napisanega že toliko, da bi bila moja razlaga le ponavljanje povedanega. Naj rečem le to: brez priznanja krivih in poprave krivic je sprava farsa. Ko bo g. Žohar poučil o teh zadevah vse komuniste in njihove potomce, bomo tudi mi še kdaj verjeli njihovim bajkam.

Gospod Rogelj je v Slovincu zagovarjal izseljensko matico, kot da smo mi krivi za njihove prezire nerežimskih Slovencev. Tudi o tem je bilo napisanega že toliko, da se g. Rogelj le smeji. Ko bo nam, ki smo bili vsa leta zapostavljeni in iz slovenske družbe izobčeni, zadoščeno, se lahko pogovarjamo, kako nam bo prikrajšano povrnili. Gospod Rogelj naj se zaveda, da so on in njemu podobni hlapčevsko služili režimu na naš račun. Ne moremo tudi izbrisati

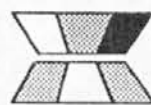
dejstva, da je bil g. Jančar predsednik Matice, ko je bila ta priključena na računalnik pri Notranji upravi. Vsa zasliševanja in šikane Notranje uprave vseh, ki so obiskali domovino, in vseh, ki smo bili zato prikrajšani, je sokrivda tistih, ki so režim podpirali. Toda, kriv ali ne kriv, za to in za vse storjene krivice izseljencem pri matici v njegovem času predsedovanja je odgovoren g. Jančar.

To je ključ travme, ki nas čaka z Jančarjevim prihodom. V Avstraliji je prišlo vsaj do delnega pomirjenja duhov. Če ne bomo vsi odklanjali Jančarjevega imenovanja za veleposlanika, smo tam, kjer smo bili. Gospod Jančar se bo povezal s tistimi, s katerimi je bil povezan pred leti, in vnovič se bomo prepirali, koliko je kriv Jančar in koliko kdo drug. Žoharjevo in Rogljevo pismo je pričetek tega procesa.

Gospod Žohar je tudi zatrjeval, da kot avstralski državljani nimamo pravice nasprotovati Jančarjevemu imenovanju. Večina Slovencev v Avstraliji smo po avstralskem in slovenskem zakonu državljani obeh držav, zato ni moralnega ne pravnega razloga, da ne bi izrazili svojih interesov. Če slovenska vlada nima poslušna in interesa za sožitje med Slovenci v tujini, bomo v bližnji prihodnosti napeli vse sile, da nas posluša vsaj avstralsko zunanje ministrstvo, pa če bomo uspešni ali ne. Mislim, da bi bil odstop g. Jančarja manj boleč kot njegova zavrnitev.

Cvetko Falež,
predsednik Slovenskega
narodnega sveta
ACT - Avstralija

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Poroka: V soboto, 9. septembra, sta se v cerkvi Marije Pomagaj poročila dr. Boris Štrfiček in prof. Andrejka Vombergar. Za priče so jima bili njuni starši: inž. Tomislav Štrfiček in ga. Tončka Godec Štrfiček ter

arh. Jure in lic. Meta Debeljak Vombergar. Med poročno mašo, med katero je pel mladinski zbor Slomškovega doma, ju je poročil delegat Jože Škerbec.

Novoporočencema naše čestitke!

Rojstvo: V družini Toneta Rodeta in ge. Kristine roj. Kremžar se je 4. septembra rodila hčerka Magdalena.

Čestitamo!

BARILOČE

Letošnja zima

Ob koncu avgusta še vedno vidimo krpe snega po zgornjih mestnih četrtih.

Res je, da take prave zime že od leta 1984 nismo doživeli. Vsa pogorja so temeljito zasnežena in smučarski center je lahko vso zimo postregel s smučišči na spodnjih pobočjih Catedrala. Od začetka avgusta je tri tedne vladalo mrzlo in dokaj jasno vreme, tu in tam pa je še malce snežilo in nateslo pršiča po izgubljenih smučarskih progah. Tako je slovenski demo-team, ki sta ga na sestanku profesionalcev lansko leto na Japonskem Dinko Bertonec in Martin Bačar povabila v Bariloče, doživel ne le lep sprejem v smučarskem okolju, temveč mu je tudi narava pokazala zimsko lepoto naših krajev.

Slovensko planinsko društvo je kot že številne zime sodelovalo pri občinskem prazniku snega (19.—21./8.). Spet smo postavili stojnico na mestnem trgu in moram zapisati, da se je letos prav malo narodnostnih skupin trudilo s tem delom. Videli smo le dansko, nemško, avstrijsko, paragvajsko in čilensko hišico, pa seveda argentinsko „pulperio“. Potem je bilo še nekaj

stojnic raznih podjetij in ustanov. Pač pa je normalno posloval glasbeni oder in tam so nastopale razne plesne skupine, ki se zadnja leta vezbajo v Bariločah. Nastopili so seveda tudi mladi slovenski plesalci v narodnih nošah in ob spremljavi prijetne glasbe. Kot to itak vemo, se je moralo omejeno število našega članstva tri večere truditi, da so prodajali klobase, potice, torte in kuhano vino, gospodinje pa so doma pripravljale pecivo za tridnevni praznik. V soboto in nedeljo je vreme sodelovalo, a se je v ponedeljek sprevrglo in pokvarilo zadnji večer. Potem se je kisalo ves teden, v mestu smo imeli dež, po gorah in pod Catedralom pa so zapadle velike količine novega snega. Za smučarje bo seveda september še jako privlačen, škoda je samo, da tesne gospodarske prilike močno zavirajo argentinski turizem v klimatsko tako uglasjeni zimi.

Kljub obilni količini snega prometne zveze niso kaj hudo trpele in je samo čudno kakšne pretirane novice prinaša o tem prestolniško časopisje, saj tukaj pod Andi ni bilo nobene resnične katastrofe temveč samo malo ostrejša in prave zime.

VA

Smrt med predvojnimi emigranti

Pred dnevi je umrl v Ljubljani France Kuřinčič, predvojni naseljenec v Argentini, ki pa se je po vojni povrnil v Slovenijo. Pokojni je prišel v Buenos Aires zaradi fašističnega preganjanja na Primorskem. Tu se je intenzivno udeleževal organizacijskega dela. Med drugim je bil predsednik odbora za proslavo 100-letnice smrti Simona Gregorčiča, pozneje odbora za priključitev Primorske Jugoslaviji, društva Prosvete II in Slovenskega lista ter podpredsednik Slovenskega sveta, ki je združeval skoro vse organizacije slovenskih predvojnih izseljencev, kakor tudi predstavnik Slovencev v Union Eslava.

Po vojni se je leta 1948 z ladjo „Partizanka“ vrnil v domovino, kjer je bil od

vsega početka v odboru Izseljenske matice.

Leta 1981 je napisal knjigo „Na tej in na oni strani oceana“, v kateri je opisal svoje življenje na Primorskem in tamkajšnje protifašistično delovanje; najbolj zanimiv pa je del, kjer govori o pred- in medvojnem življenju Slovencev v Argentini, njihovih organizacijah in navdušenju za Titovo Jugoslavijo.

Knjiga je zanimiva kot prikaz dobe, seveda gledane z očmi človeka socialistične miselnosti in navdušenega nad „novo“ Jugoslavijo. Treba pa je pripomniti, da se je o msgr. Hladniku, duhovnikih in političnih emigrantih izražal precej neprijazno in zelo pristransko.

TD

SLOVENC NA KOROŠKEM

Vas Božji grob. Pred kratkim je odprla obnovljena vrata tamkajšnja osnovna šola. Učitelji in šolarji so dokazali s svojim kulturnim programom, ki se je vršil v telovadnici, da so si zaslužili to obnovljeno šolo. Pozneje so vabili na srečanje z muzikalno predstavo o miškah. Šola ima kot cilj skupno delovanje staršev, otrok in učiteljev.

Zbori. Pevci slovenskega in nemškega porekla so se skupaj predstavili na koncer-

tu v Trgu (Feldkirchen). Ko se zbori nauče besedila in pesmi drugega naroda, se tudi nauče del njegovega čutenja in kulture. To se je pokazalo na skupnem nastopu. Bilo je več spoznanja in sproščenosti. Nekaterim se je poznala mehka dvojezičnost, čeprav so peli nevsakdanje pesmi, drugim pa, da pojo v tujem jeziku. Vsem sta bili všeč dve skupni pesmi, katerih besedilo ni ostalo brez odmeva: Nova pomlad zelena bo nov cvet poglala.

glavni oltar, korne klopi in gotske sedilje. Končno bo prišla na vrsto še notranjost cerkve in povečanje pevskega kora.

LJUBLJANA — Med zasedanjem mednarodnega sveta Amnesty International so štirje obritoglavci napadli delegate iz Senegala in Madžarske. Po začetnem zbadanju in zmerjanju so jih fizično napadli. Ko so se delgati mogli otresti napadlcev, so zbežali v hotel Slon. Obritoglavcev potem policisti niso našli.

NOVO MESTO — Vse več je zaznati proteste ljudi po Dolenjski in Beli krajini, ki so nezadovoljni z obnašanjem skupin Romov (ciganov) po njihovih občinah. Dogaja se namreč, da se Romi peljejo v avtomobilih brez registracij, da kršijo prometne določbe in, ko se neplačane kazni nakopičijo in spremenijo v zaporno kazen, gredo na center za socialno delo. Tam prosijo podporo, ker drugače bodo družine brez sredstev za preživljanje. Na centru dobe denar in kazen je plačana. Poleg prometnih prekrškov pridejo v poštev tudi druge „ciganske“ navade, kot so kraja lesa ali pobiranje pridelkov s polj in podobno. Ponekod ustrahujejo ljudi s strelnim orožjem in z nočnimi „rafalnim“ streljanjem. Ljudje zahtevajo, da se izkaže, da so pred zakonom vsi enaki. Grozijo tudi s samozaščito, če jim država ne zagotovi mirnega življenja.

BREŽICE — Vino Brežice je podjetje Schweppes razglasilo za svojo najboljšo polnilnico v Evropi. Pri tem je zanimivo, da 80% proizvodnje Vino Brežice sloni na brezalkoholnih pijačah, ki pokriva 20 odstotkov slovenske prodaje. Najnovejši produkti, ki so osvojili tako domači kot tuji trg, so ledena čaja fit z okusom breskve in limone, pa brezalkoholni nagazirani pijači s sadno bazo fit pomaranča in coctail.

LJUBLJANA — V francoskem mestu Vaison la Romane so nastopili slovenski madrigalisti (umetniški vodja: Matjaž Šček) s programom del Gallusa, Lajovica, Adamiča, Simonitija, Merkuja, Kreka in drugih. Na Festival zborov lavreatov organizatorji vabijo izključno nagrajence šestih najuglednejših evropskih zborovskih festivalov. Madrigalisti so si zaslužili izbor po lanski zmagi na festivalu v Toursu.

LJUBLJANA — V kibernetični kavarni Cybercafe, ki deluje v KUD France Prešeren, so se odločili za izdajanje biltena z naslovom VCI (Very Cyber Indeed ali Zares zelo kibernetično). Izhajal bo štiri-najstrednevo s slovenskimi in angleškimi zelo kratkimi (ne več kot sedemdeset besed) članki. V njih bodo novice o svetovni računalniški mreži. Uredništvo nima ne pisarne ne naslova ne telefona, zvezo se lahko dobi le na mrežnem računalniškem naslovu vci@kud-fp.si.

LENART — Prvi zapis kraja v pisanih zgodovinskih virih je star 800 let, kar bodo Lenartovci proslavili na razne načine. Eden bo izdaja zbornika, ki opisuje njihovo zgodovino in razvoj, tako na področju šolstva, gospodarstva, kulture in turizma.

LJUBLJANA — Pri Svetu knjige je izšla knjiga Šalom za smeh, prva zbirka židovskega humorja na stosedemdesetih straneh. Material je zbral Evgen Jurič, ki se z vsakovrstnim humorjem ukvarja več kot trideset let.

LJUBLJANA — V okviru 43. mednarodnega poletnega festivala je nastopil svetovno znani violončelist Mstislav Rostropovič. To je bil njegov drugi obisk v Sloveniji, vendar je leta 1985 nastopil le kot dirigent. Na letošnjem koncertu v Slovenski filharmoniji je dirigiral in igral z Litovskim nacionalnim simfoničnim orkestrom Koncert za violončelo in orkester v h-molu Antonina Dvoržaka.

LJUBLJANA — Delodajalca, ki zaposli invalida, Republiški zavod za zaposlovanje nudi 250.000 tolarjev. V prvem letšnjem polletju je to subvencijo prejelo 69 delodajalcev, ki so zaposlili 101 invalidov. Ljubljana in Maribor imata največ podjetij, ki zposlujejo invalide. Subvencijo plače je v mesecu juniju prejelo 90 invalidskih podjetij za skorja tri tisoč invalidov.

LJUBLJANA — Konec lanskega leta je bilo v Sloveniji registriranih 657.500 osebnih avtomobilov, kar je 3,9 odstotka več kot leto poprej. Upoštevač naseljenost občin, je decembra 1994 največja opremljenost z avtomobili bila v občinah Sežana in Nova Gorica: prišel je en avto na 2,2 prebivalca, medtem ko so jih najmanj imeli v občini Zavrč: 5,4 prebivalci na en avto. V povprečju je v celi Sloveniji prišel osebni avto na tri prebivalce. S povečanjem števila avtomobilov se tudi poveča število ukradenih avtov. V prvi polovici leta je bilo prijavljenih 264 ukradenih avtov, od katerih so jih le 85 našli. Za ostale menijo, da so jih še isto noč kraje odpeljali čez mejo. — Telekom Slovenija pa je za prvo polovico leta povečal število naročnikov za 21.350 priključkov. Skupno je bilo konec junija 595.000 telefonskih naročnikov, kar v povprečju predstavlja 30 naročnikov na 100 prebivalcev. Največ naročnikov je zaznati v Ljubljani (37,2) in Koper (39,6). Telekom si prizadeva, da bi čim prej (naslednje leto) dokončal slovenski optični križ. Letos so tudi vključili aparate za javne telefone, ki uporabljajo kartice s čipom (prej jih je bilo nekaj za magnetne kartice).

LJUBLJANA — Do letos sta bili dve tarifi za električni tok: poletna in zimska. Zdaj pa so z dveh prešli na tri tarife, ki bodo veljale: zimska od novembra do februarja, poletna od maja do avgusta, vmesna pa marca in aprila ter septembra in oktobra. V prvem polletju je bila poraba električnega toka višja za 2,9%, zato predvidevajo, da ne bo dovolj le obnova elektrarn, ampak bo treba poiskati še nove vire. V tem pogledu načrtujejo nove hidroelektrarne na Savi, drugi agregat v plinski elektrarni Brestanica in termoelektrarno v Trbovljah.

LJUBLJANA — Maturantje tretje državne realne gimnazije leta 1935 so se zbrali in proslavili šestdesetletnico mature. Z njimi je bil tudi edini še živeči profesor tega razreda: 93-letni dr. Mirko Hribar, profesor za filozofijo. Med maturanti je bil skladatelj Samo Hubad. Kot zanimivost je zapisati, da so njihova spričevala v obrazcu zapisana v cirilici.

LJUBLJANI — Mormoni so v Sloveniji prisotni štiri leta in v tem času so odprli hiše v Ljubljani, Kranju, Mariboru in Celju. Pravijo, da so zaenkrat pridobili kakih sto novih vernikov, dva pa sta odšla kot misijonarja oznanjat vero po svetu.

HRVATINI — Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije je pripravila petdnevni „Festival“, na katerem so nastopili z raznimi dejavnostmi: z poezijo, z glasbo, z lutkarsko-gledališko in s plesom. Nastopilo je 95 ustvarjalcev in dve gostujoči skupini. S festivalom skušajo spodbujati ustvarjalnost invalidov, tako mlajših kot starejših.

ŽALEC — V Grajski vasi so pripravili 360. obletnico kmečkega upora. Bil je to eden največjih na Slovenskem; kmetje so zavzeli grad Ojstrico, upor pa se je razlezel čez severnovzhodno Slovenijo na Hrvaško in Ogrsko.

MARIBOR — V pripravah na papežev obisk v prihodnjem letu so že začeli s prenovno mariborske stolnice. Najprej bodo obnovljeni apostoli iz prezbiterija, nato

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1333.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Po več stoletjih smo Slovenci dobili protestantski katekizem v domačem jeziku. Predstavil ga je senior Evangeličanske cerkve v Sloveniji Geza Erniša. Prevajalci so iz nemškega izvornika dodali še jezikovno posodobljene predgovore iz del slovenskih protestantskih piscev, literarnogodovinski esej ter predstavitev vseh slovenskih evangeličanskih cerkva.

Slovenska kulturna akcija
OKROGLA MIZA
 ob predavanju dr. M. GOGALE: *Kaj je z našo ideologijo?*
Sodelujejo: dr. Katica Cukjati, prof. Tine Vivod, lic. Tone Rode, prof. Vinko Rode, koordinator arh. Jure Vombergar.
 V soboto, 16. septembra, ob 20. uri v Slovenski hiši.
(Govor dr. Gogala je bil objavljen v Meddobju 1994, št. 1/2)

Slovenska kulturna akcija
 prof. Matjaž Puc:
BOG, NARAVA IN ČLOVEK
 V soboto 30. septembra ob 20 v Slovenski hiši

SDO slovenska vas SFZ
 vabita na
44. mladinski dan
 24. septembra 1995
 9.00 sv. maša
 10.15 dviganje zastav
 10.30 začetek tekmovanj
 13.00 kosilo
 19.00 kulturni program
 Prosta zabava - sodeluje ROCK AND POLKA

BUE-LJU-BUE. Pa to je samo ena od ugodnosti, ki vam jih nudi CARTA SLOGA-MULTIRED, pa jih je še več! Pohižite! - **SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!**

KARTA SLOGA - MULTIRED SE VAM JE PRIBLIŽALA
 • V VAŠEM KRAJEVNEM DOMU
 • NA PRIREDITVAH
 lahko izpolnite prijavnico.
 In prihodnje leto z letalom v Slovenijo!
 Med vsemi, ki bodo imeli CARTA SLOGA-MULTIRED bomo 2. januarja 1996 žrebali 2 LETALSKI VOZOVNICI

Windows 95 - Okna 95

24. avgusta so tudi v Ljubljani predstavili Okna 95, seveda manj bučno kot drugje po svetu. Za Microsoft, gigantsko firmo, vladarico softverskega trga, smo Slovenci mala riba, vendar kljub temu vredna pozornosti. Tri milijone dolarjev vredna oprema, ki jo je Microsoft podaril osnovnim šolam v Sloveniji, je „naložba“ posebne vrste, kajti podarjeni računalniki in Okna so nekompatibilni. Potrebno bo kupiti nove računalnike. Seveda pa je to cena napredka v računalniški tehnologiji.

Okna 95, ki nam jih obljublajo čez tri mesece prevedena celo v domači, slovenski jezik, naj bi nam postala okno v svet, vendar v zaprto omrežje microsoftovega Networka (MSN). Druga firma, ki je tudi prisotna v Sloveniji, IBM, je pred letom ponudila Oknom 95 enakovreden program OS/2 Warp, z neposrednim vstopom v svetovno omrežje Internet.

Sedanji sistem Okna 3.1 že poučujejo v slovenskih osnovnih šolah in imamo tudi

verzijo v slovenščini.

Smatra se, da je treba slovensko mladino uvesti v svet računalništva, saj bodo sicer ostali nepismeni v svetovnem okolju računalniškega napredka. Slovenska mladina pa zelo rada posega po računalniških novostih, kar je izredno vzpodbudno.

Ne nazadnje je važen tudi podatek, da imamo v Sloveniji več vrednosti v dolarjih na prebivalca računalniške opreme (hardware), kot v razviti Nemčiji. Ker so računalniški sistemi internacionalni, pa kljub temu pristopni tudi v slovenskem jeziku, je za slovensko mladino najbližja stopinja znanje računalništva s povezavo s svetom.

Upamo, da bo tudi slovenska mladina v Argentini posegla po tej možnosti in da bodo njeni očetje to enkratno možnost izkoristili.

Izziv je na dlani — torej pomislimo, kaj bomo nudili našim mladim rodovom.

Jože S52ZD, Radomlje, Slovenija po Internetu

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
 Director: Valentín B. Debeljak
 Proprietario: Eslovenia Unida
 Redacción y Administración:
 RAMON L. FALCON 4158
 (1407) BUENOS AIRES
 ARGENTINA
 Teléfono: (54-1) 636-0841
 Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
 Tine Debeljak ml.
 Uredniški odbor:
 Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
 Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
 MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
 Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
 (1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 17. septembra:
 34. obletnica Slomškovega doma s celodnevno prireditvijo.

ČETRTEK, 21. septembra:
 Sanmartinska Liga žena-mati ima redni mesečni sestanek ob 18.30 uri.

SOBOTA, 23. septembra:
 Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.
 V Slovenski hiši Slomškova proslava ljudskošolskih otrok.

SOBOTA, 30. septembra:
 Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.
 SKA - prof. Matjaž Puc: Bog, narava in človek ob 20 v Slovenski hiši.

SREDA, 4. oktobra:
 Zveza slovenskih mater in žena - razgovor z akad. slikarico Veselko Šorli Puc ob 16.30 v Slovenski hiši.

INFLACIJA V SLOVENIJI 0,5%

Na avgustovski 0,5-odstotni porast cen na drobno so najbolj vplivale višje cene storitev (za 1,8 odstotka), medtem ko se je blago podražilo za desetinko odstotka. Med storitvami so se avgusta najbolj podražile kulturne storitve (za 6,9 odstotka). Komunalne storitve so se podražile za 4,6 odstotka, stanovanjske storitve za 2,8 odstotka in osebne storitve za 1,2 odstotka. Blago je bilo avgusta dražje v povprečju za desetinko odstotka, pri čemer so se najbolj podražili industrijski neživilski izdelki (za 0,8 odstotka), pijače (za 0,5 odstotka) in industrijski živilski izdelki (za 0,3 odstotka). Cene na drobno so bile avgusta v primerjavi z julijem v Kopru višje za 0,9 odstotka, v Ljubljani za 0,6 odstotka, v Mariboru in Novem mestu pa za pol odstotka. V vseh štirih mestnih naseljih so se bolj podražile storitve kot blago, pri čemer so bile v Kopru storitve dražje celo za 5,1%, in sicer zaradi dražjih komunalnih in prometnih storitev.

„Marija pomagaj nam sleherni čas“

Ob 50-letnici nastanka begunske podobe Marije Pomagaj

34. OBLETNICA SLOMŠKOVEGA DOMA

NEDELJA, 17. SEPTEMBRA

11.30 sv. maša

13.00 kosilo

17.00 kulturni program

Prisrčno vabljeni!

Sodeluje ROCK AND POLKA